

Taiwan har faktisk bevæget sig meget forsigtigt i det her spørgsmål, vel vidende at det er nødvendigt at balancere. Jeg kan simpelt hen ikke se, at der findes noget mellem observatør og så et samarbejde. Det er at være observatør.

Så jeg vil gerne have hr. Jeppe Kofod til at prøve at klargøre sin forklaring; jeg synes simpelt hen ikke, det hænger sammen, at det her skulle være et opgør med etkinapolitikken eller en provokation.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

En enkelt spørgsmål, som jeg vil stille hr. Jeppe Kofod. Jeg stillede hr. Jens Hald Madsen det tidligere, men fik ikke noget svar. Jeg vil så gerne spørge hr. Jeppe Kofod.

Hr. Jeppe Kofod siger, at etkinapolitikken er gammel og ikke har noget med EU at gøre. Tager jeg fejl, når jeg siger, at etkinapolitikken begynder i 1971 med, at USA under præsident Nixon tilnærmer sig Maokina, og dermed bliver Taiwan smidt ud af FN? Dermed fastlægges etkinapolitikken som den politik, som nu også EU, der som bekendt blev stiftet i 1957, tilslutter sig.

Må jeg spørge hr. Jeppe Kofod om, hvornår etkinapolitikken begynder?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Først til fru Anne Grete Holmsgaard, som jeg takker for spørgsmålet. Jeg vil sige igen, at hvis man går ned i at se på, hvad der kan lade sig gøre, så er der meget, der kan lade sig gøre, uden at man bliver anerkendt som observatør i WHO.

Indholdsmæssigt kan man sagtens have det sundhedsmæssige samarbejde. Det nævnte jeg også tidligere, og der var nogle gode eksempler i den redegørelse, som udenrigsministeren havde til Folketinget om sagen. Så det synes jeg var helt klart.

Det, der er problemet, er, at man rent faktisk kommer til at signalere, at man er på vej til at anerkende Taiwan som selvstændig stat ved at give dem observatørstatus, og det kan jo være farligt i forhold til den pragmatiske løsning, der gerne skulle findes mellem Taiwan og Kina.

Som sagt ønsker vi ikke om noget en konfrontation, der kan afspore den dialog, der er i gang i øjeblikket. Det er vi meget optaget af. Det virker, som om der i denne debat er nogle, der kæmper for Taiwan, og nogle, der ikke kæmper for Taiwan. Sådan er det ikke i realiteten.

Realiteterne er, at vi alle sammen ønsker, at der her skal gå godt. Der er en dialog i gang, og der synes jeg egentlig, at hvis man virkelig vil støtte den demokratiske udvikling, så bør man også støtte de initiativer, som er taget også fra dansk side, for at fremme dialogen.

Til hr. Søren Krarup. Jeg vil gerne sige, at det ikke er sådan, at etkinapolitikken blev opfundet i 1971, og da vi så senere blev medlem af EU, blev vi lagt ind under osv. Nej, den har eksisteret længe, helt tilbage fra 1950'erne, og besluttet her i Folketinget.

Det er en gammel sag, derfor kan man ikke begynde at blande det her ind i det, det er simpelt hen faktisk faktuel forkert. Det er også det, jeg refererede til i mit svar tidligere.

Kl. 17.55

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Da den konservative ordfører, fru Gitte Seeberg, på grund af sygdom er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg på den konservative folketingsgruppes vegne fremføre følgende:

Vi anerkender de meget store og betydningsfulde skridt, som Taiwan har taget mod demokratiske tilstande. Den taiwanesiske udvikling kan tjene som inspiration for mange af de lande her på kloden, der endnu skylder deres egne befolkning og os andre at anerkende demokratiske spilleregler og respekt for menneskerettigheder som fundamentet for deres styrer.

Imidlertid er der ikke umiddelbart af den grund grundlag for at ændre Danmarks hidtidige politiske holdning til Taiwan, hvad angår diplomatisk anerkendelse. Som udenrigsministeren mindede om, har regeringen på Taiwan jo heller ikke selv lagt sig i selen for at opnå anerkendelse.

Taiwan har da heller ikke selv erklæret sig uafhængig, og heller ikke Taiwans præsident har plæderet for at slå ind på en kollisionskurs med Fastlandskina på dette område.

I Det Konservative Folkeparti kan vi fuldt ud tilslutte os udenrigsministerens besvarelse af denne her forespørgsel. Som han sagde, oplever vi for tiden en stigende samhandel mellem Kina og Taiwan, og det gælder om at medvirke til at fremme de kontakter, der på mangfoldige områder er knyttet mellem parterne også efter optagelsen i verdenshandelsorganisationen WTO.

For Danmarks vedkommende mener Det Konservative Folkeparti, at der fortsat er grundlag for at arbejde for at øge vores samarbejde og vores forbindelser med Taiwan. Og den såkaldte